

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCII. ad annum CCCCXXX.

Parisiis, 1644

Cl. Epistola totius Concilii Africani ad Bonifacium vrbis Romae episcopum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

CI.
EPISTOLA

AB OMNI CONCILIO AFRICANO

AD BONIFACIVM VRBIS ROMÆ EPISCOPVM
per Faustinum episcopum, Philippum & Afellum
presbyteros, legatos ecclesiæ Romanæ, directa.

*Domino beatissimo & honorabili fratri Bonifacio, Aurelius,
Valentinus primæ sedis prouinciæ Numidiæ, & ceteri, qui
præsentes adsuimus, numero ducenti septem & decem ex omni
Concilio Africae.*

QVONIAM Domino placuit, vt de his, quæ nobiscum
egerunt sancti fratres nostri, coepiscopus Faustinus,
& compresbyteri Philippus & Afellus, non beatæ me-
moriæ episcopo Zosimo, a quo ad nos mandata & lite-
ras attulerunt, sed tuæ venerationi, qui in eius locum
es diuinitus constitutus, humilitas nostra rescriberet; ea
breuiter insinuare debemus, quæ vtrorumque concor-
dia terminata sunt, non ea quæ prolixis gestorum volu-
minibus continentur: in quibus, salua quidem carita-
te, non tamen sine paruo altercationis labore demora-
ti sumus, ea gestis delibantes, quæ nunc ad causam per-
tinent: quamquam & ille, si adhuc esset in corpore, hoc
acciperet gratius, quod videret pacatius terminatum,
domine frater. Apiarius presbyter, de cuius & ordina-
tione & excommunicatione fuerat exortum, non solum
Siccensi, verum etiam toti Africanæ ecclesiæ non le-
ue scandalum, de omnibus erratis suis veniam petens,
communioni est restitutus. Prior autem coepiscopus no-
ster Siccensis Vrbanus, quod in eo corrigendum visum
est, sine vlla dubitatione correxit. Quia vero paci &
quieti ecclesiæ non tantum ad præsens, sed etiam in po-
sterum prospiciendum fuit, quoniam talia multa præ-
cesserant, vt vel similia, vel etiam grauiora deinceps præ-
caueri oporteret; placuit nobis, vt de Siccensi ecclesia,
retento scilicet honore gradus sui, presbyter remoueretur
Apiarius, & accepto epistolio, vbicumque alibi vellet &
posset, presbyterii munere fungeretur: quod eidem ipsi, per
litteras proprias postulanti, sine difficultate concessimus.

Cod. Can.
cap. 134.
De hac epi-
stola vide
notas Con-
cilio Carth.
VI.

De causa
Apiarii vi-
de quæ dixi
supra in no-
tis Concilii
Mileuitani
II. & Car-
thag. VI.

Narratio
de legatis
Romani
pontificis.

Commoni-
torii con-
tenta quæ
fuerint?

Conc. Sard.
Can. 7.
Et 2. quæst.
6. Si quis e-
piscopus ac-
cusatus.

Sane, priusquam hæc causa isto termino clauderetur, inter alia, quæ diuturnis disceptationibus versabamur, quia rogatio ipsa poscebat, ut apud acta ecclesiastica a fratribus nostris Faustino coepiscopo, & Philippo atque Afello compresbyteris, quæreremus, ut promerent, quidquid eis nobiscum fuisset iniunctum agendum, nonnulla quidem sine vlllo scripto profecuti sunt verbis: sed cum id potius flagitarem, quod in literis ferrent, commonitorium protulerunt. Quod recitatum nobis, etiam gestis quæ secum ad vos deferunt, est allegatum. In eis quatuor quidem nobiscum agenda mandata sunt: Vnum, de appellationibus episcoporum ad Romanæ ecclesiæ sacerdotem: Alterum, ne ad comitatum episcopi impertine nauigent: Tertium, de tractandis presbyterorum & diaconorum causis apud finitimos episcopos, si a suis excommunicati perperam fuerint: Quartum, de Urbano episcopo excommunicando, vel etiam Romam euocando, nisi ea quæ videbantur corrigenda, corrigeret. Quorum omnium de primo & tertio, id est, ut Romam liceat episcopis prouocare, & ut clericorum causæ apud suarum prouinciarum episcopos finiantur, iam priore anno etiam literis nostris ad eundem venerabilis memoriæ Zosimum episcopum datis, insinuari curauimus, ut ea seruare sine vlla eius iniuria paulisper fineremus, vsque ad inquisitionem statutorum Concilii Nicæni. Et nunc de tua poscimus sanctitate, ut quemadmodum ea apud Nicæam a patribus acta vel constituta sunt, sic ea a nobis facias custodiri, & ibi apud vos ista, quæ in commonitorio attulerunt, facias exerceri: id est: Si episcopus accusatus fuerit, & iudicauerint congregati episcopi regionis ipsius, & de gradu suo deiecerint eum, & appellasse videatur, & confugerit ad beatissimum ecclesiæ Romanæ episcopum, & voluerit audiri, & iustum putauerit ut renouetur examen, scribere his episcopis dignetur, qui in finitima & propinqua prouincia sunt, ut ipsi diligenter omnia requirant, & iuxta fidem veritatis definiant. Quod si is, qui rogat causam suam iterum audiri, deprecatione sua mouerit episcopum Romanum, ut elatere suo presbyterum mittat, erit in potestate episcopi quid velit, & quid æstimet. Et si

ANNO
CHRISTI
444

decreuerit mittendos esse, qui presentes cum episcopis iudicent, habentes auctoritatem eius a quo destinati sunt, erit in suo arbitrio. Si vero crediderit sufficere episcopos, ut negotio terminum imponant, faciet quod sapientissimo suo consilio iudicauerit. Item de presbyteris & diaconibus: Si episcopus quis iracundus (quod esse non debet) cito aut aspere commoueat aduersus presbyterum, siue diaconum suum, & exterminare eum de ecclesia uoluerit: prouidendum est ne innocens damnetur, aut perdat communionem: habeat uero potestatem eiectus, ut finitimos interpellat episcopos, & causa eius audiatur, & diligentius tractetur: quia non oportet ei negari audientiam roganti: & ille episcopus, qui aut iuste, aut iniuste eum reiecit, patienter accipiat, ut negotium discutiatur, ut aut probetur eius aut emendetur sententia. Hæc utique ad aduentum uerissimorum exemplariorum Nicæni Concilii inserta gestis sunt: quæ si ibi (quemadmodum ipso, quod apud nos fratres ex apostolica sede directi, commonitorio allegauerunt) continerentur, eoq; ordine uel apud uos in Italia custodirentur, nullo modo nos talia (qualia commemorare iam nolumus) uel tolerare cogemur, uel intolerabilia pateremur. Sed credimus, adiuuante misericordia domini Dei nostri, quod tua sanctitate Romanæ ecclesiæ præsidente, non sumus iam istum typhum passuri: & seruabuntur erga nos ea quæ nobis etiam non differentibus custodiri debeant, cum fraterna caritate, quæ secundum sapientiam atque iustitiam, quam

*per spicis

tibi donauit Altissimus, etiam ipse *prospicis esse seruanda, si forte aliter se habent Canones Concilii Nicæni. Quamuis enim plurimos codices legerimus, sed nunquam in Nicæno Concilio in Latinis codicibus legimus, quemadmodum in suprascripto commonitorio, inde directa sunt: tamen quia hic in nullo codice Græco ea potuimus inuenire, ex orientalibus ecclesiis, ubi perhibentur eadem Decreta posse etiam authentica reperiri, magis nobis desideramus afferri. Pro qua re tuam quoque uenerationem obsecramus, ut scribere etiam ipse digneris ad illarum partium sacerdotes, hoc est, ecclesiæ Antiochenæ, Alexandrinæ, & Constantinopolitanæ, & aliis, si etiam tuæ placuerit sanctitati; ut inde ad nos iidem Canones,

Cccc iij

Ex Conci-
lio Sardi-
censi, Can.
17. Et 1.
quest. 3.
Si forte epi-
scopus irac-
undus. Et
in Decret.
Iuo. lib. j.

apud Nicæam ciuitatem a patribus constituti, veniant, te potissimum hoc beneficium cunctis occidentalibus ecclesiis in Domini adiutorio conferente. Quis enim dubitet exemplaria esse verissima Concilii Nicæni in Græcia congregati, quæ de tam diuersis locis, & de nobilibus Græcis ecclesiis allata & comparata concordant? Quod donec fiat, hæc quæ in commonitorio supradicto nobis allegata sunt de appellationibus episcoporum ad Romanæ ecclesiæ sacerdotem, & de clericorum causis apud suarum prouinciarum episcopos terminandis, nos vsque ad probationem seruaturos esse profitemur: & beatitudinem tuam ad hoc nos adiuturam in Dei voluntate confidimus. Cetera vero quæ in nostra Synodo gesta vel firmata sunt, quoniam supradicti fratres nostri Faustinus coepiscopus, Philippus & Afellus compresbyteri secum ferunt, si dignatus fueris, tuæ notæ facient sanctitati. Et alia manu: Dominus noster te nobis annis plurimis custodiat, beatissime frater. Subscriperunt quoque Alypius, Augustinus, Possidius, Marinus, & ceteri episcopi 217.

CII.

EPISTOLA
CYRILLI ARCHIEPISCOPI
ALEXANDRINI AD CONCILIVM AFRICANVM.

Authentica Concilii Nicæni, translata de Græco, per Innocentium presbyterum transmittit. Quæ, & etiam aliæ epistolæ, cum eodem Concilio Nicæno per memoratum presbyterum Innocentium & Marcellum subdiaconum ecclesiæ Carthaginensis sancto Bonifacio episcopo ecclesiæ Romanæ sub die VI. Kalendas Decembris sunt directæ.

Dominis honorabilibus, sanctis fratribus coepiscopis, Aurelio, Valentino, sed & omni sanctæ congregationi in Carthaginensi Synodo congregatæ, Cyrillus salutans in Deo caritatem vestram.

Cod. Can.
cap. 135.

SCRIPTA venerationis vestræ, multam habentia querimoniam, cum omni læticia per filium vestrum Innocentium presbyterum suscepi: quibus a nobis speratis, vt de scrinio nostræ ecclesiæ verissima exemplaria, ex au-